

Sygnatura akt VI Ka 1136/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 stycznia 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Dariusza Kowalczyka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2020 r.

sprawy **A. S.** ur. (...) w Z.

córki Z. i B.

oskarżonej z art. 217§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 6 listopada 2019 r. sygnatura akt II K 312/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 100 zł (sto złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1136/19		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA				
0.11.1. Oznaczenie				

wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Zabrzu z 6 listopada 2019 r. sygn. akt II K 312/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
0.11.3. Granice zaskarżenia		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
<p>1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonej poprzez odmowę uznania ich za wiarygodne w zakresie, w jakim oskarżona nie przyznawała się do uderzenia małoletniego pokrzywdzonego oraz twierdziła, że małoletni pokrzywdzony całował jej córkę P., podczas gdy jej relacja była logiczna, spójna i konsekwentna oraz została potwierdzona zeznaniami świadka M. S. i częściowo korespondowała z</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	zeznaniami świadków R. J. i Ł. K.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Sąd dokonując oceny wyjaśnień oskarżonej nie naruszył zasad wiedzy, logicznego rozumowania, ani doświadczenia życiowego. Wywody apelacji są wyłącznie niepopartą rzeczowymi argumentami polemiką ze szczegółowymi rozważaniami Sądu I instancji, które należy w pełni zaakceptować. Prawidłowo Sąd wykazał, że w zeznaniach M. S., który świadkiem zdarzenia nie był, a nawet nie uczestniczył w interwencji policji, nie można szukać wsparcia dla wyjaśnień oskarżonej. Nie sposób świadkowi zarzucić zeznawania nieprawdy, zrelacjonował to co przekazała mu żona, niemniej zapominać nie można, że działo się to już po czasie, kiedy sama miała możliwość				

przemyslenia
swojego
postępowania, a
przede wszystkim
nie była z pewnością
zainteresowana, że
reagując na
zachowanie
pokrzywdzonego
wobec córki
przekroczyła granice
prawa i uciekła
się do przemocy
względem 9-
letniego dziecka.
Trafnie wykazano
też na niespójność
relacji procesowej
oskarżonej z tym co
podawała na temat
przebiegu zdarzenia
interweniującym
policjantom, gdy
chodzi o informacje
o zachowaniu
małoletniego. Nie
jest przedmiotem
postępowania ocena
tego jaką wiedzę
powinno mieć
dziecko w
określonym wieku,
jakich zachowań
życzy sobie
oskarżona, czy tego
jak zachowuje się
obecnie jej córka.
Zauważyć jednak
można, że
niezależnie od
zachowania
małoletniego (choć
podkreślić trzeba, że
brak jest podstaw
do ustalenia dalej
idącego niż
pocałunek w
policzek)
oczywistym jest i
nie wymaga to

<p>wiadomości specjalnych, że dziecko w wieku 4 lat nie zna natury zachowań seksualnych i nie mogło w ten sposób zachowania pokrzywdzonego interpretować, szczególnie wobec nawet przez oskarżoną relacjonowanej życzliwości i otwartości w kontaktach tej dwójki dzieci. Odmiennym jest natomiast znaczenie nadawane określonym zachowaniem przez dorosłych i to jakiej reakcji własnej matki małeletnia była świadkiem, bo z pewnością krzyk (co oskarżona potwierdza), dociekanie od dziecka (B.) informacji o nim, sprowadzenie na miejsce policjantów, musiało oddziaływać tak na pokrzywdzonego, jak i córkę oskarżonej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej kosztów tytułem ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w obu instancjach, według norm przepisanych</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skarżący nie przedstawił dających się zaakceptować racji świadczących o naruszeniu przez Sąd zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Brak podstaw do orzeczenia po myśli art. 632 pkt 2 kpk.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 7 kpk art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań małoletniego pokrzywdzonego, która stoi w sprzeczności z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>życiowego w zakresie, w jakim Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia małoletniego o tym, że jedynie pocałował córkę oskarżonej w policzek oraz o tym, że oskarżona uderzyła go w twarz</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Ogólnikowość uzasadnienia apelacji nie pozwala na podzielenie twierdzeń zarzutu. Sąd prawidłowo wskazał argumenty, dla których uznał zeznania małoletniego pokrzywdzonego za prawdziwe. Odpowiada to zasadom doświadczenia życiowego, szczególnie wobec braku nie tyle odnotowania na miejscu zdarzenia informacji o uderzeniu dziecka przez osobę dorosłą, ale i w ogóle faktu, aby wcześniej policjanci z pokrzywdzonym rzeczowo rozmawiali. Również w miejscu zamieszkania</p>				

<p> prowadzili przecież rozmowę z opiekunem. Dopiero przyjsie opiekunki zastępczej, inicjatywa rozmowy z jej strony wywołała wypowiedź małoletniego, który potwierdził pocałunek, jak i spontanicznie to co zrobiła mu oskarżona. Nie można też zapominać, że dopiero w miejscu zamieszkania małoletni, doświadczony już działaniami policjantów, które kojarzył z zabieraniem go z miejsca pobytu, uzyskał komfort i poczucie bezpieczeństwa, otoczony przez opiekunów zainteresowanych jego relacją, miał możliwość swobodnej wypowiedzi, gdzie nie musiał się obawiać ani oskarżonej, ani policjantów. </p>			
<p>Wniosek</p>			
<p> zmiana wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego czynu zasądzenie od Skarbu Państwa na </p>	<p> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny </p>		

<p>rzecz oskarżonej kosztów tytułem ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w obu instancjach, według norm przepisanych</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skarżący nie przedstawił dających się zaakceptować racji świadczących o naruszeniu przez Sąd zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Brak podstaw do orzeczenia po myśli art. 632 pkt 2 kpk.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 174 kpk poprzez oparcie części ustaleń faktycznych w sprawie na podstawie treści zapisów w notatniku służbowym R. J., które to zapisy nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu karnym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za</p>				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Podzielić należy niekwestionowane stanowisko wyrażane w orzecznictwie, że nie stanowi naruszenia zasady bezpośredniości przesłuchanie funkcjonariuszy policji interweniujących na miejscu zdarzenia na okoliczność wypowiedzi zastanych tam osób niezależnie od późniejszej roli procesowej, czy uprawnień do odmowy składania depozycji, o ile nie są to funkcjonariusze wykonujący czynności procesowe z udziałem tych osób. Po wtóre zapisy notatek służbowych, w tym również zawartych w notatnikach podlegają ujawnieniu, nie jako zapis treści wypowiedzi, lecz dowód przeprowadzenia określonych czynności i poczynionych wówczas ustaleń i treści zeznań, jako takie nie zastępuje. Przytoczyć trzeba dwa orzeczenia w		

pełni tę materię wyczerpujące, które Sąd odwoławczy akceptuje.

Przepis art. 158 kpk - stojąc na straży przestrzegania zasady bezpośredniości - zabrania zastępowania dowodu z wyjaśnień oskarżonego treścią pism lub zapisków sporządzonych w sposób nieprzewidziany w kodeksie postępowania karnego przez organy MO, pełnomocników i obrońców lub przez samego oskarżonego. Natomiast kodeks postępowania karnego nie zabrania ujawnienia na rozprawie - w celu weryfikacji złożonych na niej wyjaśnień oskarżonego - wszelkich wcześniejszych jego oświadczeń sporządzonych w formie listów, zapisków, notatek itp. Dokumenty takie podlegają odczytaniu i ocenie według zasad określonych w art. 339 § 2 i art. 357 kpk (wyrok SN z 12.09.1972

r. V KRN 361/72,
OSNKW 1973/1/12).

Nie narusza zakazu
substytuowania
dowodów –
określonego w art.
174 kpk –
przesłuchanie w
charakterze świadka
przybyłego na
interwencję
funkcjonariusza
policji na
okoliczności
związane z
zaistniałym
przestępstwem, o
których dowiedział
się w drodze
rozpytania osoby,
która w toku procesu
skorzystała z prawa
odmowy zeznań czy
też osoby, którą
później postawiono
w stan oskarżenia
– pod warunkiem,
że funkcjonariusz
ten nie wykonywał
żadnych czynności
procesowych
prowadzonych w
tej sprawie w
postępowaniu
przygotawczym
(wyrok SA
we Wrocławiu z
29.12.2009 r. II
AKa 405/09, LEX
nr 568537, OSAW
2010/3/186, KZS
2010/7-8/66, Prok.i
Pr.-wkł.
2010/11/21).

Wniosek

<p>zmiana wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego czynu</p> <p>zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej kosztów tytułem ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w obu instancjach, według norm przepisanych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skarżący nie przedstawił dających się zaakceptować racji świadczących o naruszeniu przez Sąd zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Brak podstaw do orzeczenia po myśli art. 632 pkt 2 kpk.</p>			
<p>3.4.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 410 kpk poprzez pominięcie w ocenie materiału dowodowego zezna świadków Ł. K. i R. J., który na rozprawie zeznali, że zgłaszająca interwencje</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	oskarżona podała funkcjonariuszom Policji, iż małoletni pokrzywdzony całował jej córkę, a nie pocałował w policzek			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>O obrazie art. 410 k.p.k. (...) można by mówić dopiero wówczas, gdyby Sąd rozpoznający sprawę rzeczywiście nie odniósł się w ramach oceny dowodów, czynienia ustaleń faktycznych, subsumcji czy wymierzania kary do jakichś przeprowadzonych na określonym terminie rozprawy dowodów czy ujawnionych okoliczności, ale wówczas należałoby wskazać, które dowody lub jakie okoliczności pominięto (wyrok SN z 22.01.2019 r. III KK 553/17, Prok.i Pr.-wkł. 2019/6/16). Takiego uchybienia bynajmniej skarżący nie wytknął, ani Sąd się nie dopuścił, istotą wprowadzonego zarzutu, jest błąd w ustaleniach</p>				

<p>faktycznych skupiony na grze słów pocałował/całował. Bynajmniej jednak w świetle relacji tych świadków oraz treści zapisu w notatniku służbowym, nie można zgodzić się z życzeniem apelującego, że prowadzi to do wniosku o pocałunku, jaki prezentuje w swych wyjaśnieniach oskarżona. Przede wszystkim to dla jej odpowiedzialności nie ma znaczenia. Żadna forma pocałunku przez pokrzywdzonego córki oskarżonej nie usprawiedliwia agresji i fizycznego ataku na dziecko.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego czynu</p> <p>zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej kosztów tytułem ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w obu instancjach, według norm przepisanych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Skarżący nie przedstawił dających się zaakceptować racji świadczących o naruszeniu przez Sąd zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Brak podstaw do orzeczenia po myśli art. 632 pkt 2 kpk.				
3.5.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że małoletni pokrzywdzony jedynie pocałował w policzek córkę oskarżonej, oskarżona uderzyła pokrzywdzonego dwukrotnie ręką w twarz	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas				

słuszny, gdy
zasadność ocen i
wniosków,
wyprowadzonych
przez sąd orzekający
z okoliczności
ujawnionych w toku
przewodu sądowego,
nie odpowiada
prawidłowości
logicznego
rozumowania.

Zarzut ten nie może
jednak sprowadzać
się do samej
polemiki z
ustaleniami sądu,
wyrażonymi w
uzasadnieniu
wyroku, lecz do
wykazania, jakich
mianowicie
konkretnych
uchybień w zakresie
logicznego
rozumowania
dopuścił się sąd
w ocenie zebranego
materiału
dowodowego.

Możliwość zaś
przeciwstawienia
ustaleniom sądu
orzekającego
odmiennego
poglądu nie może
prowadzić do
wniosku o
dokonanie przez sąd
błędu w ustaleniach
faktycznych (wyrok
SA w Katowicach
z 5.04.2007 r. II
AKa 30/07, Prok.i
Pr. 2007/11/32).

Jak wyżej wykazano
obrońca nie wykazał
naruszenia przez
Sąd meriti zasad

logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, ani innej obrazy przepisów prawa procesowego, która miałyby wpływ na treść wyroku.		
Wniosek		
zmiana wyroku i uniewinnienie od popełnienia zarzucanego czynu zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej kosztów tytułem ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru w obu instancjach, według norm przepisanych.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skarżący nie przedstawił dających się zaakceptować racji świadczących o naruszeniu przez Sąd zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Brak podstaw do orzeczenia po myśli art. 632 pkt 2 kpk.		
1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności			
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
skazanie za przestępstwo z art. 217 § 1 kk z wszystkimi konsekwencjami			
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy			
Apelacja obrońcy okazała się niezasadna, Sąd odwoławczy nie stwierdził uchybień podniesionych w środku odwoławczym, ani bezwzględnych przyczyn odwoławczych, ani też okoliczności			

wskazanych w art. 440 kpk.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.		
Zwiężle o powodach uchylenia				
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania				
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
1 Koszty Procesu				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
2	O kosztach postępowania			

	<p>odwoławczego orzeczono po myśli art. 636 § 1 kpk, który stanowi, że w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego (...), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy. Zgodnie z art. 616. § 1. Do kosztów procesu należą: koszty sądowe i uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Apelację wniósł obrońca oskarżonej, zatem to oskarżona winna ponieść koszty sądowe postępowania odwoławczego, na które składają się wydatki w kwocie 20 złotych, a także opłata od orzeczonej kary.</p>		
1PODPIS			

0.11.3. Granice zaskarżenia	
------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej A. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwo z art. 217 par 1 kk z wszystkimi konsekwencjami		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana